JEZUS SO NAWRÓĆI 23/24 SEPTEMBRA 2025

Joshua Mhlakela

JEZUS SO NAWRÓĆI 23/24 SEPTEMBRA 2025

JENOŽ PŘEŁOŽOWANSKI NAĆISK

Najprjedy wozjewi 6. julija 2025 jendźelsce wot Truth Limited.

Darmotna wersija tutoho wozjewjenja móže so wot interneta archiwy downloadować.

Wobsah tutoho pósłanstwa je teoretisce tak runohódny a uniwerselny, zo sej darmotny přełožk tutoho e-bookleta bjez awtorskich problemow do kóždeje rěče abo kóždeho dialekta žada, A so swobodnje po cyłym swěće rozdźělić.

PŘISPOMNJENJE WUDAWAĆELA

Jězus Chrystus budźe so 23. abo 24. septembra po gregorianskej protyce wróćić a křesćansku cyrkej zanjechać. Tute daty padnu z pozawnowym swjedźenjom w Israelu a ze spočatkom židowskeho nabožneho nowoléta (Rosch ha-Schana) za léto 5786. W cyrkwinskej terminologiji so tutón podawk jako dołho wočakowane sunjenje wosady pomjenuje a z duchownym zjednoćenstwom mjez Jězusom a cyrkwju přirunuje, kotraž so jako jeho knježna "njewjesta" wobhladuje. Budźe so we wokomiku pře wšě časowe pasma swěta přewjesć, a zawěsće njebudu tež wone na łódźi Mjezynarodneje swětnišćoweje stacije wuzamknjene. Wěšći so, zo so miliony bjez kóždeho znamješka zhubja a jenož jeje wotpołožene drastowe kruchi zawostajeja, štož zbytk swěta do sydomlětneje periody žałosćenja powali, kotraž ze zasopřichadom Jězusa swój wjeršk docpěje. Tónraz budźe wón 15. septembra 2032, kotryž ze židowskim dnjom wujednanja (Jom Kippur) hromadźe padnje, zjawnje wustupić, zo by so z Jerusalema jako kral kralow a knjez knjezow nad cyłej zemju knježił.

Tuta rozprawa pochadźa wot Joshua Mhlakela z Johannesburga, kaž bu wot něhdyšeho křesćanskeho nowinskeho reportera natočene. Wón złožuje so na dwaj YouTube-Podcasts z bratrom Joshua – God's Voice Daily a Centwinz, kotrejž buštej w juniju 2025 wusyłanej. Z toho časa so jeho swědčenje wo južnoafriskej krajance, sotře w Chrystusu, podpěruje, kotraž twjerdźi, Jězus je jej poselstwo diktował, w kotrymž wón wobkrući, zo by so při předstejacym swjedźenju pozawny zaso dóstał. Maran Atha!

Moje mjeno je Joshua Mhlakela. Bydlu w Johannesburgu, přińdu pak prěnjotnje z Kapstadta. Wěrju do Jezusa, a dźensa sym zwólniwa, to dźělić, štož je mje nadawk dał swětej sposrědkować. Njejsym japoštoł, farar abo biskop – jenož jednory, znowanarodźeny, krejlačny wěriwy na Jězusu. Du nětko hižo někotre lěta z knjezom. Tuž móžu twjerdźić, zo jeho wosobinsce znaju. Chcu wšitkim rjec, zo wotsadźenje bjezposrědnje předsteji. Tež hdyž njejsy na to přihotowany – je zwólniwy za tebje.

Prjedy hač sym so 1982 narodźił, měješe mój nan són, w kotrymž so jemu praješe, zo měł mje Joshua mjenować. To bě dołho prjedy hač bě technologija, zo by so ród njenarodźeneho dźěśća postajił.

Dla někotrych komplikacijow za čas poroda lěkar mojimaj staršimaj pak zdźěli, zo móhł so pak mortweho abo zranjeneho narodźić. Jako so bjez problemow narodźich, mjenowaše mje tutón lěkar jako njewšědne dźěćo. Samsny dźeń mojeho poroda ležeše moja mać pola mje na brjuše, jako začuwaše, kak spyta spirituelna móc, ju zadajić. W swojim boju přećiwo tutej mocy so wona nimale zwjertny a zaby, zo ležach na jeje brjuše. By-li so wona wobrośiła, bych k zemi padnyła a bych so ćežko zranić móhła, snano samo smjertnje. Na zbožo dopomni Bóh ju na moju přitomnosć a postaji ju, so kruće na mnje dźeržeć, přez čož so tutón duch zhubi.

Jako běch něhdźe štyri abo pjeć lět stary, buch na něhdźe měsac wot někoho wotwjedźeny, kotryž moju swójbu znaješe. Na zbožo informowaše Indičan policiju, a přińdźeštaj zhromadnje ze swojimaj staršimaj, zo byštaj mje wuchowałoj. Mam dopomnjenki na tutón čas, jako prosće cyły dźeń na schodźenkach njeznateho městna sedźach a płakach.

Jako běch teenager, něhdźe 16 abo 17 lět stary, mějach ze samomordarskim myslemi wojować. Chcych na kóždy pad swojemu žiwjenju kónc sadźić, a mějach začuće, zo bu mi šansa k tomu data. Dopomnju so na składnosć, jako spytach, sej žiwjenje wzać, ale runje jako chcych je přećahnyć, zapřimny Bóh. Smjerć je wot dnja mojeho poroda w mojim žiwjenju prezentna. Dawa powšitkowne přisłowo, zo budźe kóždy něhdy wumrěć, ale po bibliji dawa wěsta skupina ludźi, kotřiž ženje smjerć njedožiwja. W 1. Korintheru 15,51-52 praji Pawoł, "Njebudźemy wšitcy spać." To woznamjenja, zo njebudźe kóždy wumrěć; Skerje budźemy w jednym wokomiku, na wokomik přeměnjeni. Budźemy so wot smjertnych stworjenjow k njesmjertnym stworjenjam přeměnić. Bóh budźe nam nowe ćěło darić, kiž budu swobodne wot smjerće. Myslu sej, zo duch smjerće mje přesćěhowaše, dokelž Satan snano hižo tehdy wědźeše, zo mój žiwjenski zaměr w tym wobsteješe, dźělić, zo budźe w přichodźe wot Boha wuzwolena skupina, kotraž smjerći do wóčka widźeć njebudźe. Tohodla spřećiwja so mi smjerć, a smjerć spřećiwja so Bohu.

W Amos 3:7 rěka, "Knjez ničo nječini, bjez toho zo do toho swojim profetam swoje wotpohlady zdźěli." Hačrunjež njejsym žadyn profet, służu Knjezej. Dźensa dźěli Bóh swój plan ze wšěmi na swěće.

W lěće 2000 konwertěrowach ke křesćanstwu. Jako teenager přepodach swoje žiwjenje Jězusej, po tym zo mějach ze samomordarske mysle wojować. Myslu sej, zo běch 19, jako Jezusa přiwzach a so jemu wěnowach. Samsne lěto, jako běch dźěl cyrkwje, kotruž wopytach, wopytachmy domy ludźi, zo bychmy so za nich modlili. Jedne popołdnjo, jako wopušćichmy tute domy a dźěchmoj na dróhu, widźach jandźela pódla nas, kiž bě tak wysoki kaž twarjenje abo najwyši štom w bliskosći. Jandźel machaše mječ a přewidźeše kónčinu, jako chcył nas škitać. Moji přećeljo pak sej toho wědomi njeběchu. Njenaspomnich jim to napřećo, dokelž njeběch sej wěsta, što to woznamjenješe. Přiwšěm bě to jedne z mojich prěnich zetkanjow z duchownym wobłukom jako znowanarodźeny křesćan. Druhdy, hdyž k cyrkwi dźěch abo ju zaso wopušćich, běch wot přitomnosće Božeho Swjateho přemóženy a mějach začuće, jako by Jezus pódla mje šoł, hačrunjež njemóžach jeho widźeć.

W lěće 2003, jako samsnu cyrkej wopytach, buch pomocny pastor. Jednu w nocy mějach són, w kotrymž přichod widźach. Běch na ćmowym, wotewrjenym polu. Jako dele hladach, spóznach, zo bě zemja spalena. Instinktiwnje zapřimnych, zo njebě to jenož póda mjeze mnu, kiž bě so palił; Cyła zemja bě zwuhlena! Atmosfera wokoło mje bě wostrózbnjaca, a bě trašaca, w tak ćěmnej, trašacej nocy na tutym městnje być. Zalězech při pytanju za druhej wosobu na hórku a čujach so w tutej trašiwej wokolinje dospołnje sam. Hdyž horjeka dóńdźech, wotpytach wokolinu, njenamakach pak hewak nikoho. Jako k hwězdam horje hladach, spóznach, zo běchu křesćanscy wěriwi před zničenjom, kotrež sobu dožiwich, do njebjes přiwzate. Potom ja wotućich. Jako wotućich, čujach so, jako by Bóh mi pohlad do přichoda pokazał a so potom wróćo znjesł.

Po sydom lětach, w lěće 2010, stupich w starobje 28 lět wot swojeho zastojnstwa jako pomocny pastor wróćo a myslach, "Božo, sym ći swěru służił. Ja sym wšitko dał. Móžu so nětko swójskemu žiwjenju přiwobroćić?"

W slědowacym lěće mějach dalši són, w kotrymž sej předstajach, na jednym dworje w njebjesach być. Stejach před sudniskimi durjemi, a přede mnu steješe muž, kotryž widźomnje ze strachom třepotaše. Zdaše so, jako by sej wón wědomy był, zo by, ručež zastupi do sudnistwa, žadyn wuspěch njeměł. Skónčnje dźěše nutř, a ja nimam žane zdaće, što so po tym z nim sta. Sudniske jednanje běžeše kedźbyhódnje spěšnje a traješe jenož mało sekundow.

W Hebrejskej 9,22 rěka, "Človjekej je postajene, jónu wumrěć, a potom přińdźe sudnistwo." Zrozumich, zo běchu indiwiduwojo, kotrež běchu na sudnistwo zjewili, hižo na zemi zemrěli, ale njeběch mortwa. Potom běch na rjedźe. Ja sedźach na jednej z cyrkwinskich ławkow, kotrež su w cyrkwi podobni byli, a wusměri swój wid na sudny stólc, na kotrymž Bóh sedźeše. Wón skutkowaše njesměrnje na sedle. Wón bě přewidny, tak zo njemóžach jeho postawu widźeć, ale wědźach, zo bě to Bóh. K mojej lěwicy steješe Jězus, kiž so jako mój prawiznik z dospołnje wukubłanym človječim ćełom zjewi. K mojej prawicy sedźeše satan a dźeržeše tołstu aktu w ruce, w kotrejž běchu wšitke nadrobnosće mojich hrěchow předstajene. Satan mje potajkim před Bohom, nanom a sudnikom žałosćowaše, ale potom dźěše Jězus dale. Jako wón to činješe, buch hnydom za njewinowateho deklarowany. Hdyž sy w Južnej Africe wot sudnistwa za winika namakany a k jastwowemu chłostanju zasudźeny, wjedu so po schodach dele k wobłukej jatby, prjedy hač do jastwa dowjezu. Podobnje zadźerži so w tutym njebjeskim dworje, hdyž nimaš wuspěch, stupiš po schodach do hele dele, ale hdyž maš wuspěch, zalěžeš do njebjes. Po swojim wuwinowjenju jědźech do njebjes. Při mojim přichadźe bě dźeń, a wobkedźbowach ludźi, kotřiž wokoło jědźachu. Po swojej drasće wupadachu kaž šulske dźěći a jastwoowe sobujěduce. A tola běchu w njebjesach – woni běchu to zdokonjeli!!!

Potom zjewi so Jezus w běłym płašću přede mnu. Běch jeho runje před sudnistwom pušćił, ale potom jeho w njebjesach zaso namakach. To bě moje prěnje nazhonjenje, Jězusa we wiziji abo sonje z blišeje bliskosće widźeć. Wupadaše, jako pochadźa z Bliskeho wuchoda. Měješe ćmowobrune włosy, kiž jemu hač do šije sahachu. Wón bě derje wupadacy a měješe hladanu brodu. Jedna wěc, kotraž moju kedźbnosć zbudźi, běštej jeho woči. Běch hnuty. Njemóžach swój wid wot jeho wočow wotwobroćić. Běch – njewěm, hač je to prawe słowo, dokelž njeje jendźelšćina moja hłowna rěč – fascinowana. Běch přemóžena wot dopóznaća, zo mój stworićel, kotrehož lubowach, direktnje přede mnu steješe! Wón hladaše na mnje a dźěleše, bjez toho, zo bych powědał, přikazy přez jeho rozum. Potom zjewichu so wozy a tworjachu rynk přede mnu, tak bohate, zo mějach prócu, ju ličić. Njedawaše nikoho, kiž jich posłužowaše. W nutřkownym běchu derje polěrowane drjewjane klocki, z kotrychž jenož horstka wosobowych mjenow nošeše. Jezus zdźěli mi – zaso přez swoje mysle, ale słyšach to jasnje, 'Ty sy jenož mało ludźi wuchował.'

Potom pohlada k tych wjele mjenopřećam překi a rjekny, "Dyrbiš wšitke tute klocki z dušemi pjelnić." Po tym wotućich. Jako wotućich, sej myslach, zo Bóh snano chce, zo dušu dobudu a

wosadu złožu. Podobnje kaž w mojim prěnim sonje čujach so, jako bych so z njebjes nawróćił, a pytnych, kak jeho přitomnosć mje wobdawaše.

Pjeć lět pozdźišo, w lěće 2016, iniciěrowach domjacu gmejnu. Ja přeprosych ludźi, woni přińdźechu a modlach so za nju. To dźěše někak měsac dołho tak, ale kóždy raz, hdyž tam dźěch, zo bych Bože słowo wozjewił a so so jebał, čujach njedostatk na měrje w swojej wutrobje; Nječujach so derje při tym. Skónčnje informowach zhromadźiznu wo mojim wotstupje. Woni njetrjebachu hižo k modlitwje do domjaceje cyrkwje přińć. Potom zastupich won, zwólniwa hić, jako so mi starša žona na dworje bližeše. Prošeše mje, so za nju modlić, tuž położich swojej ruce na jeje hłowu, wona zawrě swojej woči, a ja tež swoje a modlach so za nju.

Mjeztym zo to činjach, čujach, kak elektriski stork přez moju ruku prudźeše. Wočinich swojej woči, mjeztym zo so modlach, a to bě tuta stara žona, ale pódla njeje – wobkruću was, ja běch wotućeny, to njebě són, běch sej połnje wědomy – zjewi so Jezus direktnje přede mnu, steješe pódla njeje a hladach na mnje. Wón njenošeše wšak žadyn běły płašć. Město toho nošeše krasny płašć w módromódrym abo marinomódrym barbnym tonje, kotryž sahaše hač k jeho nohomaj. Wón skutkowaše njesměrnje sylny, ze šěrokimaj ramjenjomaj a sylnej hrudźu. Jako na jeho hrudź pohladach, zdaše so mi, jako móhła tam galaksije zaznawać, podobnje galaksijam swětnišća. Potom šuskny mi myslička přez hłowu: To je tón, kiž uniwersum dóstanje! A mjeztym zo hladach direktnje na njeho, so wón posměwkny a so zhubi. Mějach zaćišć, zo měł jeho posměwk sposrědkować, "Derje sčinjeny!" za rozsud, tutu cyrkej zawrěć. Přetož to njebě puć, kotryž bě za mnje předwidźał; Njeběch k tomu postajeny, gmejnu założić. A hdyž běch z modlitwu hotowy, wočini stara žona swojej woči a prajach ke mni, "Sy ty wědźał, zo sym ja, jako so ty za mnje modleše, začuće měješe, zo brěmjo wot swojich ramjenjow padny, a ja čuju so po tym jara lochko?" Wědźach, zo ležeše na přitomnosći Jězusa.

W hinašim sonje abo druhej wiziji, w lěće 2016, widźach Jezusa w njebjesach, kotryž bě samsny majestetisce wupadacy płašć nošał a před twarjenjom stał, kiž je ze swojej stołpowej fasadu twarjenju Najwyšeho sudnistwa Zjednoćenych statow podobny. Tam mi wuraznje praji, "Njesměš cyrkej wotewrić." Mam jón jenož jako bórze přichodneho krala swěta připowědźić. W lěće 2017 buch w sonje do njebja postajeny, hdźež widźach w trónowej žurli Jezusa na jeho trónje sedźeć, swojej ruce na ručicu zepěrany. Na zemi móžach widźeć, zo bě wokoło jeho tróna mła, a móžach zwuk słyšeć, jako by wójna po swěće přišła. To bě zaćišć, kiž mějach. Něšto jara, jara, jara chutne přińdźe na swět. Hladach na Jezusa.

Zaso słyšach, bjez toho zo słowo praju, ale přez jeho mysle komunikujo, jasnje jeho wozjewjeja, "Přińdu bórze!" Mjeztym zo tute słowa wurjekowaše, poča so pozběhnyć a dźeržeše so prokawy kruće. Prjedy hač pak móžeše dospołnje stanyć, dźěše móc z njeho a smokny mje w sekundowym chelnu cunjo dozady, z njebjes a přez njebjo. Ja přizemich na swojim łožu. W tym wokomiku, jako na łožo padnych, wotućich a zarjejich, dokelž jeho přitomnosć tak intensiwnje we mni začuwach. Moja žona, kotraž pódla mje spaše, so wopraša, "Što je lós?" Hač do dźensnišeho njejsym sej wěsta, čehodla tak reagowach, ale štož mi přez hubje přińdźe, bě, "Sym muža w njebjesach widźała."

Prjedy sej myslach, zo budu dorosćeny, stary křesćanski muž budźe a snano w mojich dźewjećdźesatych lětach zemrěł. Ale 2018 je so za mnje wšitko změniło. We wonym lěće, zaso jónu, w sonje, Boha njewidźach, ale słyšach jeho jara hłós. Na tych, kotřiž připosłuchaja – prošu dźiwajće na to, štož budu jako přichodne prajić. Kedźbujće na słowa, kotrež budu hnydom wuprajić, přetož žadyn z nich na zemju njepadnje. Žane z tutych słowow njebudźe bjez zaměra, dokelž wone wot Boha samoho pochadźeja. Z druhimi słowami, wone so stanu. W tym sonje wón mi rjekny: "2026 njebudźe swětowych mišterstwow, dokelž žiwjenje na zemi za wróćo wostatych tak dale njepóńdźe kaž dotal." Potom ja wotućich. Njejsym fan kopańcy, tuž njewědźach při wotućenju, hdy wotmě so poslednje swětowe mišterstwa abo hdy bě přichodne nasadźene. Pozdźišo

sym pohladał a zwěsćił, zo maja so hry swětowych mišterstwow kopańcy muži 2026 hłownje w Zjednoćenych statach wotměć.

Pozdźišo w lěće 2018, zažneho ranja, wotućich, zaswěćich swěcu a započa, w mojej bibliji čitać. Jezus zjewi so přede mnu w běłym płašću. To njebě són, přetož ja běch wotućeny. Wobhladowach jeho wot wobliča do wobliča, jako wón, bjez toho zo by hubu wočinił, mi tute słowa sposrědkowa, "Wot toho časa, jako bu Israel 1948 narod, budźe to 77 lět hač k eksodusej." Wón njewužiwaše zapřijeće "wotsadźenje", ale zrozumich, zo so na to poćahowaše. Wón doda, "W lěće 2025, 23. a 24. septembra, budu přińć, zo bych swoju cyrkej přewzał. Na tutymaj dnjomaj nichtó dźeń abo hodźinu mojeho přichada njeznaje. Po tym budźe sydomlětna drangla na zemi za wróćo wostatych. W lěće 2032, 15. septembra, so jako kral na zemju nawróću."

Po tym zo bě tute słowa rěčał, so wón zhubi a da mje zadźiwany wróćo. W tutym času njewědźach wjele wo zběhnjenju, zasopřichadźe a nahonje. Jako běch młody człowjek, kiž započa swoju jězbu jako křesćan, naspomni mi pastor, zo by přichodny nawal dał, kotryž měł so stajić, a zo bychu křesćenjo ju znjesli. To bě wšitko, štož bě mi w tym času wědome. Njebuch wo móžnosći ćěkanja přez wotsunjenje informowany. Sym snano hdys a hdys šeptanje wo tym słyšał, ale njejsym to woprawdźe derje zrozumił. Nó, wěm, zo móža tute temy chětro kontrowersne być, ale jednoho dnja mje namołwi, Jezaja 55 čitać, hdźež rěka, "Žane słowo wote mnje njebudźe mje wopušćić a prózdne so nawróćić." Wón też přispomni, zo by započał, mje wuwučował a mi pomhał, tute mysle předźěłać. Hačrunjež njejsym Bóh, implantowaše wón ideje do swojeho rozuma, zo bych hłubše zrozumjenje za tute temy docpěć móhł. Wón skedźbni mje na 2. Krala 2,1-11, w kotrymž dźe wo dočasne wotsadźenje – te Elija. W času, hdyž běštaj Elija a Eliscna hromadźe, přistupištaj profetaj Eliji a so wopraašaštaj, "Wěš ty, zo so twój mišter dźensa wot tebje wozmje?" A Eliša rjekny jim, "Haj, ja wěm." Druzy profetojo ze wšelakich wsow činjachu to samsne. Stajichu jemu samsne prašenje, a wón na podobne wašnje wotmołwi, "Haj, ja wěm." Skónčnje praji Elia Hilžbjeće, "Prjedy hač budu wot tebje wzata, praj mi, što mam za tebje činić." Tak spóznach, zo njebě dźeń wotsalenja Elija za nju žane potajnstwo. Woprawdźe bě Bóh to profetam, elišu a Eliji zjewił. Bóh mi pokaza, zo by to samsne za předstejace wróćozhilowanje činił. Potajkim započach, so chutnje z tutej temu zaběrać.

Potom zhonich, zo bě Bóh sydom swjedźenjow zasadźił, a Jezus měješe přez swoje žiwjenje, swoju smjerć a jeho zrowastanjenje hižo štyri z nich spjelnił – paschabowu, njekisany chlěb, prěničku a swjatki. Jenož tři su wyše wostali: powabk, dźeń wujednanja a lisćowe hěty.

Levitikus 23 praji, zo zawjedźe so pozawnowy swjedźeń jako jednodnjowski podawk, kotryž bu přez wizuelne zhrěće noweho monsala zahajeny. Ćežow při wobkedźbowanju małeho serpa měsačka dla pak so čas pozdźišo na dwaj dnjej podleši. Tuta situacija wjedźeše k hebrejskemu wurazej "Nichtó njeznaje dźeń a hodźinu," kotraž so na pozawnowy swjedźeń poćahuje.

Kaž hižo naspomnjene, wužiwaše Jězus zapřijeće eksodus, ale wón poćahowaše so na wotsalenje. Sydomasydomdźesat lět po założenju Israela w lěće 1948 přińdźemy k dokładnje tutomu lětu, 2025. Lětsa swjeći so 23. a 24. septembra pozawnowy swjedźeń, kotryž móžny časowy ramik za wotsadźenje cyrkwje markěruje. Sydom lět pozdźišo, 15. septembra 2032, budźe nimo toho dźeń wujednanja, na kotrymž ma so Jězus jako kral na zemju wróćić.

Čehodla je mje potajkim wo swětowych mišterstwach informował? W 1. Thessalonjanskej 5,5 rěka, zo přińdźe čas, w kotrejž ludźo ze zahoritosću přichad měra a wěstoty po cyłym swěće wozjewjeja. To je, štož wočakowany charismatiski antichryst swěta po wotsadźenju prawdźepodobnje slubi. Móhło woprawdźe měr być, ale njejsym sej wěsta, kak dołho budźe dźeržeć. W juniju 2026 móhł so swět w tak chutnej situaciji namakać, zo budźe z imensnym chaosom a zničenjom konfrontowany, zo njebudźe FIFA kmany, WM-hry w USA, Kanadźe a Mexiku wusměrić.

W Mateju 24,36 naspomni Jezus, zo nichtó dźeń abo hodźinu wotsadźenja njeznaje. Hdyž pak tole online rešeršujeće, móžeće webstrony namakać, kotrež wujasnjeja, zo je tutón wuraz woprawdźe hebrejski wobrot, kotryž zwisuje z pozawnowym swjedźenjom, kiž bě prěnjotnje jednodnjowski swjedźeń, kotryž bě z fyziskim zhrěchom "nowoměsačka" započeć.

Na zakładźe njewěstosće wo wobhladanju je so jednodnjowski festiwal na dwaj połnej dnjej podlěšił. Móhli tuž prajić, zo nichtó dokładny dźeń abo hodźinu mjasa – a z tym też swjedźenja pozawnow – a na kóncu też wotsalenju njeznaješe. Nimo toho wotbłyšćuje tole tradicionalne židowske kwasne nałožki. Nan nawoženje postaji kwasny termin, a hakle po tym wón swojeho syna dopokaza, "Dźi a dźi po swoju njewjestu." Tuž njeznaje nichtó dźeń abo hodźinu kwasa, też nic Syn, ale jenož nan. Wosada płaći jako njewjesta Jězusa, tak zo je wotsalowanje analognje ke kwasej mjez Jezusom a cyrkwju.

Na zemi stanje so to na jednym dnju, kotryž njeje nikomu znaty, ani synej na zemi, ale jenož nanej. W 1. Korinćanje 15,51-52 trjechi Pawoł z Jězusom, z tym zo so na "poslednju pozawnu" poćahuje. Wjele ludźi, hdyž na zapřijeće "poslednja pozara" storča, asociěruja jeho spěšnje z knihu zjewjenja a rozkładuja jón za sedmu posawnu, kotraž so wot sedmeho jandźela za čas tyšnosće zaklinča. Tuta interpretacija je wopak. Za čas pozawnoweho swjedźenja so schofar 99 króć trubi, štož so w 100. dyrje wuwjercholi, kotryž so jako "posledni trumf" pomjenuje. W 1. Thessaloniku 5:1 rěka, "Nó, bratřa a sotry, štož časy a daty nastupa, tak njetrjebamy wam pisać." Pawoł měješe za njetrjebawše, Thessalonichow wo času "Dnja Knjeza" informować, dokelž měł tutón podawk jim w slědowacych 2.000 lětach schowany wostać, zo by to potom kónčnej časowej wosadźe zdźělił. A w Vers 4 praji Pawoł, zo přichodny dźeń tych, kotřiž su w swětle, překwapić njebudźe; Město toho budźe wona tych překwapić, kiž su w ćmě žiwi, kaž paduch.

Hebrejčan 10,25 nas pozbudźuje, njespušćić, so zhromadźić, ale so nas husćišo zhromadźić, čim bliže so dźeń bliži. Twjerdźu, zo njejedna so wo lubowólny dźeń, ale wo wěsty časowy ramik, kotryž so wotznamjenja.

W Japoštołskich stawiznach 1,6-7, po zrowastanjenju Jězusa, prašachu so jeho wučomnicy, "Budźeće kralestwo Israel w tutym času wobnowić?" Wón wotmołwi, "Njepřisteja wam, časy abo počasy znać, kotrež je nan přez swoju awtoritu postajił. Wy pak budźeće moji swědkojo w Judeji, Samariji a hač na mjezy zemje." Hłownje njeměł čas zasopřichada Jězusa a jeho kralowstwa w Israelu w srjedźišću stać, hdyž pomysliš, zo měła so 2.000 lět pozdźišo wotměć.

Tuta situacija je podobna Danielej přikazej, swoju knihu zapječatować a jeho słowa hač do časa kónca składować. W času kónca budźe zjewjenje za gmejnu, wosebje wo kónčnym času.

Pisam, zo by Južnu Afriku a cyły swět na to skedźbnił, zo so Jězus nawróći. Hdyž njejsy Jezusa w swojim žiwjenju abo njejsy twoje žiwjenje jemu dowěrił, mysli na to, zo je čas snadny. Čas, kotryž je Bóh ludźom dał, zo by jeho přiwzał, čas hnady, kotryž wosadźe zmóžnja, ruku wupřestrěć a zawěsćić, zo ma kóždy šansu, Jezusa přijimać a wot njeho wumóženy być, bliži so swojemu kóncej. Wotsadźenje budźe so wotměwać, a miliony křesćanow po cyłym swěće, też te w Južnej Africe, so w jednym wokomiku zhubja. Po wotchadźe křesćanow ze zemje budźe so Bože sudnistwo na swět pušćić.

Swět přihotuje so na swětowe mišterstwa 2026. Po wotsadźenju 2025 pak budźe ekstremny chaos, zničenje a zapusćenje, kotrež swět hač do junija 2026 njewědomje činja, štož k tomu wjedźe, zo so žane WM-hry wjace njewunjesu. Tohodla sym hišće raz tu, zo bych Was prošeł: Njewučitajće z toho, zo maće wjele časa. Čas je wobmjezowany. Ja njeběch k tomu postajeny, cyrkwje założić; Něhdy myslach sej, zo je to moje bójske postajenje. Ale wot toho časa sym spóznał, zo je to moje

wěrne powołanje, swětej wozjewjeć, zo je Jězus předewšěm žiwy a so bórze nawróći. Přihotujće so potajkim, swět. Nałožće swoje hrěchi a nałožće so Za Chrystusa, zo byšće wuchowanje dóstali. Kónc je bliski. Njetwjerdźu, jenički posoł być, ale słušam k poslednim wołanju boha.

Takže se zwracam do wszěstkich — běžnych občanow, biznesmenow, celebrytow, vlady, prezidentow krajow na każdym kontynencie na celim swoje świecie — wobkładowaj swoje žiwjenje Jezusowi, dokelž je čas na Wytwórjenje blisko.

W lěće 2019 sym telewizijne wusyłanje widźał, w kotrejž Tom Horn wo swojej knize "The Wormwood Prophecy" rěči. Wón je mjeztym zemrěł, ale za čas wusyłanja naspomni, zo je wot sobudźěłaćerja NASA informacije wo asteroidźe dóstał, kotryž budźe po wšěm zdaću w lěće 2029 ze zemju koliděrować, dokładnišo prajene pjatk, 13. septembra. Rog powědaše, kak dyrbješe so njewěriwje sydnyć, jako bu jemu jasne, zo móhło so při tutym asteroidźe wo palacu hwězdu jednać, kiž so w zjewjenju 8 wopisuje. Hdyž tutón datum srjedźišćo sydomlětneje tyšneje periody předstaja, wjedźe wróćoličenje wot 3 1/2 lět do 2025. Namjetuju, zo so jeho wěšćenja ze swójskej časowu dobu nastupajo přichodne podawki kryja.

Mějach swoju poslednju wuznamnu wiziju w lěće 2018, ale to njeje prěni raz, zo wot toho časa wo tym rěču. Na přikład wustupich w mjezynarodnym Podcast God's Voice Daily. Nimo toho mam swójski YouTube-kanal, na kotrymž so prócuju, tute poselstwo dźělić. Njebudu mjeno kanala tu přeradźić, dokelž nimam předwidźane, za sebje samoho wabić.

Jezus zemrě, bu pohrjebany, stany zaso a wotjědźe w lěće 32 n. Chr. do njebjes. Někotři wučeni biblije wěrja, zo budźe wón 2.000 lět dołho njepřitomny, prjedy hač so nawróći. Hdyž přidamy 2.000 lět k 32 n. Chr., přińdźemy do lěta 2032, lětu zasopřichada Chrystusa. Do toho pak budźe sydom lět tyšnosće, hdyž potajkim sydom wot 2032 wotćehnješ, přińdźeš na 2025!

Mnozy budu argumentować, zo su tajke terminy hižo raz postajene a k ničemu wjedli, ale sym absolutnje optimistiski, zo budźe to tónraz hinak. Sym sej absolutnje wěsty, zo budźe so wróćozhwězdowanje cyrkwje 23. abo 24. septembra tutoho lěta wotměć. Namołwjam wšitkich, so na tutón podawk přihotować. Prošu předstaj sej wěsće, zo swoje žiwjenje Jezusej wěnuješ, přetož Wón je puć, prawda a žiwjenje. Wón je Bóh.